

Vážené dámy a pánové,

úvodem bych si dovolil vám pogratulovat k tomuto projektu.
Vypadá velmi sympaticky a vy sami působíte, že z něj máte vážně radost. To je super.

Když jsem v denním tisku (cc.cz) narazil na článek o vás, nadšeně jsem začal zkoumat, kde bude háček. Doteď jsem nenašel.
A naopak jsem čím dál nadšenější (seznam svědků mohu dodat).

Tohle je přesně ten směr, kam mě to přirozeným vývojem táhne.
Z offline do online, od hardware k software, od cihel k informacím.
Vztahy těchto světů jsou pro mě fascinující a plně neznámých, které bych rád nalézal a zkoumal.
Obecně mám rád systémová řešení problémů.
Když jsem se poprvé seznámil s pojmem informační architektura, srdce mi poskočilo.

Baví mě spousta věcí, možná až moc.
Architekturu vnímám v její nejobecnější poloze, tedy všude a ve všem.
Baví mě hledání a nalézání přesahů a prolínání, objevování paralel a jejich rozvíjení.
Internetová doména jako parcela, webstránka jako stavba na ní.
A s tím spojeno nekonečně principů a možností, jak se tyto dva světy mohou inspirovat a ovlivňovat.
Mapa/průvodce internetu? Search ve městě? Bezhlavě stavět nebo se nejdříve zamyslet, jestli by nestačilo polepšit software? Rozšiřovat silnice nebo naučit lidi sdílet auta?
Najít a využít potenciál.

Architektura se léta definuje na třech pilířích. Musí to stát, musí to fungovat a musí to být krásné.
S pojmem krása mám trošku problém, nahradil jsem si jej slovem adekvátní.
Pokud toto funguje, krása pak vychází z celku, stává se důsledkem, ne předpokladem.
Pyramida potřeb pana Maslowa, Paretův princip.

Když jsem kdysi navrhoval školku, jako první a naprosto logické mi přišlo vzít pastelky a vypravit se za dětmi, ať mi nakreslí, kde by se jim líbilo úplně nejvíce.
Dnes už vím, že tomu říkáte uživatelský výzkum. A přál bych si vědět více.

Díky za pozornost,
opravdu rád bych se vám dopředstavil „osobně“.

Pěkný den všem,
Pavel Zamazal